

ആകയാൽ അവനെ ആരാധിക്കുക, അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക

കബീർ എം. പറളി

പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവിൽ സർവം ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാനസികമായി അനുഭവിക്കാനുവന്ന അനുഭൂതി അവാച്യമാണ്. തന്നെ പരിഗണിക്കാനും പരിരക്ഷിക്കാനും, -സങ്കടങ്ങളാകട്ടെ ആവശ്യങ്ങളാകട്ടെ- അവ നിവൃത്തിക്കാനും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന ചിന്തയാണ് മുഅ്മിനുകളുടെ സവിശേഷത. പടച്ചവന്റെ വിനീത ദാസനായി കഴിയുന്നതിലും, എന്തിനും അവനിൽ നിന്നുമാത്രം ആശ്രയം തേടുന്നതിലും വിശ്വാസീ സമൂഹം ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നത്, അവന്റെ മഹിതമായ പ്രതാപവും അളവറ്റ ധന്യതയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാണ്.

മനുഷ്യൻ പാപചിന്തകളിലും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിലുമകപ്പെടുന്നത് സ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ, ദേഹേച്ഛയുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന് വഴങ്ങിയോ ആണ്. ജീവിതപ്രാരാബ്ധങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ധർമ്മിക സദാചാര വഴക്കങ്ങളെ മാറ്റിനിർത്താൻ ചിലരെക്കൊണ്ടും പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ടെന്നത് സത്യമാണ്. ആരും ആശ്രയിക്കാ നില്ക്കുന്ന തോന്നലും, അതിൽ നിന്നുടലെടുക്കുന്ന നിരാശയും മനുഷ്യനെ അവിവേകങ്ങളിൽ അകപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികൾ വ്യതിരിക്തരാകുന്നത് ഇവിടെയാണ്. എപ്പോഴും കാവലായി നിലകൊള്ളുന്ന തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സൽചിന്ത അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിരാശയുടെ നിഴൽ വീഴ്ത്താറേയില്ല. തവക്കൂലിന്റെ പ്രാധാന്യവും ജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ ഫലവും അനുഭവിക്കുന്നവരെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ കീഴിൽ മുഅ്മിനുകൾ എപ്പോഴും സുരക്ഷിതരും നിർഭയരുമായിരിക്കും.

അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കാനുള്ള കൽപനയോടൊപ്പം അവനിൽ തവക്കൂൽ ചെയ്യാനുള്ള ആജ്ഞയും ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ആകാശഭൂമികളിലെ അദൃശ്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവകലേക്ക് തന്നെ കാര്യമെല്ലാം മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ നീ അവനെ ആരാധിക്കുകയും, അവന്റെ മേൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. (ഹൂദ്: 123)

അല്ലാഹുവിനിഷ്ടം, അവനെ ആശ്രയമായിക്കണ്ട് അവന്റെ മേൽ സകലതും സമർപ്പിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ചെറുപ്പിന്റെ വാറുപോലും തിരിച്ചുലഭിക്കാൻ എല്ലാം കാണുന്ന നാഥനെ സമീപിക്കുന്ന രീതിയാണ് അത്തരം ദാസന്മാരുടേത് എന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം ആരിലാണെന്ന വസ്തുത ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

തന്നിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. (ആലു ഇംറാൻ: 159)

നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുക. (മാഇദ്: 23) എന്ന ദൈവിക കൽപനയെ ആത്മാർഥതയോടെ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടക്കാരാകാൻ സാധിക്കും എന്ന വസ്തുതയാണ് മുകളിലെ ഖുർആനിക സൂക്തം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അവൻ മതിയായവനാണ് എന്ന വിശ്വാസം മുഅ്മിനുകളുടെ മനസ്സിൽ ഖുർആൻ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹുവെ നീ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. കൈകാര്യകർത്താവായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. (അഹ്സാബ്: 3)

വിശ്വാസീ സമൂഹത്തിന് ഏതു കാര്യത്തിലും മാതൃക പ്രവാചകന്മാരാണ്. തവക്കൂലിന്റെ കാര്യത്തിലും മറിച്ചല്ല. ദൗത്യ നിർവഹണരംഗത്ത് പരീക്ഷണങ്ങളുടേയും, പ്രയാസങ്ങളുടേയും തീച്ചുകളിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാർക്ക് തണലും കുളിരും നിറഞ്ഞ ജീവിതം ലഭിച്ചത് തവക്കൂലിയുടെയായിരുന്നു. പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിലൊക്കെ അവർ അല്ലാഹുവിലേക്ക് കൈനീട്ടി. അവന്റെ മുന്നിൽ തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഭാഗ്യവും ഇറക്കി വെച്ചു; തികഞ്ഞ ഫലപ്രതീക്ഷയോടെ. ദൈവദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രം പറയുന്നിടത്ത് അവരുടെ ഈ മഹിതരീതിയെ അല്ലാഹു എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. സത്യസന്ധവും ഗുണകാംക്ഷാനിർഭരവുമായ പ്രബോധനത്തോട് മുഖം തിരിച്ച തന്റെ ജനതയോടുള്ള നൂഹ് നബി(അ)യുടെ പ്രഖ്യാപനം കാണുക:

എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ഉൽബോധനവും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ ഭാരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാനിതാ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. (യൂനുസ്: 71)

ഖലീലുല്ലാഹി ഇബ്രാഹിം നബി(അ)യും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും നടത്തിയ പ്രാർഥന അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു:

ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, നിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയും, നിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് തിരിച്ചുവരവ്. (മുത്തഹിന: 4)

മഹാനായ ഹുദ് നബി(അ)യുടെ തവക്കൂൽ പ്രഖ്യാപനം വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടുതൽ ആശ്രയബോധമുണ്ടാക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സന്ദേഹമില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാനിതാ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു ജന്തുവും അവൻ അതിന്റെ നെറുകയിൽ പിടിക്കുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന)തായിട്ടില്ലാതെയില്ല. (ഹുദ്: 56)

സകല സൃഷ്ടികളുടേയും നിയന്താവ് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അവനെ ആശ്രയിക്കുന്നവനെ അവൻ കൈവിടുന്ന പ്രശ്നമില്ലെന്നുമുള്ള ദൃഢബോധം ഹുദ്(അ)ന്റെ വാക്കുകളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. ദുനിയായിൽ നിയോഗിതരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടേയും ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള നിലപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ വഴികളിൽ ചേർത്ത് തന്നിരിക്കെ അവന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കെന്തു ന്യായമാണുള്ളത്? നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ മേലാണ് ഭരമേൽപിക്കുന്നവരെല്ലാം ഭരമേൽപിക്കേണ്ടത്. (ഇബ്രാഹീം: 12)

പ്രവാചകന്മാരുടെ പാത പിന്തുടരുകയും ജീവിതത്തിൽ ഖുർആനിക നിർദ്ദേശങ്ങളെ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ദൈവബോധവും ദൈവഭയവുമുള്ള മുഅ്മിനുകളുടെ സ്വഭാവവും ഇതു തന്നെയായിരിക്കും. സാധാരണ ജീവിതത്തിലായാലും, പ്രബോധനരംഗത്തായാലും പ്രതിസന്ധികളുടെ മുന്നിൽ പതറാതെ നിൽക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കാകുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. പ്രവാചകന്മാർ പ്രാർഥിച്ചതും, അവർക്കും അവരിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കും അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണവും കാരൂണ്യവും ലഭിച്ചതും ദൈവിക വചനങ്ങളിലൂടെ പഠിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ട മുഅ്മിനുകൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ മറ്റാരെയെങ്കിലും ആശ്രയിക്കുന്ന നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവാണ് ശക്തൻ; അവൻ മാത്രമാണ് സമ്പന്നൻ. തികച്ചും ദരിദ്രരായ ദാസന്മാർക്ക് എപ്പോഴും അവലംബിക്കാവുന്ന ആശ്രയമാണവൻ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മഹിതസ്വഭാവം വിശദീകരിക്കവെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹുവെപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ടാൽ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ച് നടുങ്ങുകയും, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. (അൻഫാൽ: 2)

പിശാചിന്റെ കെണിയിലകപ്പെടാതെ ജീവിക്കുക എന്നത് അൽപം ക്ലേശകരമായ സംഗതിയാണ്. മനുഷ്യന്റെ യഥാർഥ ശത്രു പിശാചാണ് എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് പടച്ച തമ്പുരാൻ തന്നിരിക്കെ, അക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ വിശ്വാസികൾ ജാഗ്രതയോടെ ജീവിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്റെ ദാസന്മാരെ സ്വാധീനിക്കാൻ നിനക്കാകില്ല എന്ന് പിശാചിനോടു തന്നെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, നമ്മിലെ ഈമാനിന്റെ കുറവും, ദേഹതാത്പര്യങ്ങളും, ദുനിയായിനോടുള്ള ആർത്തിയുമൊക്കെ പിശാചിന്റെ വലയിലകപ്പെടാൻ സാഹചര്യമുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളൊഴിവാക്കാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രത്യേകം തന്ത്രങ്ങൾ

ഈയും ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രധാനമായും രണ്ട് കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധകാണിച്ചാൽ മാത്രം മതി. പ്രസ്തുത രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ വുർആൻ ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു:

വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവരുടെ മേൽ അവൻ (പിശാചിന്) യാതൊരു അധികാരവുമില്ല; തീർച്ച. (നഹ്ൽ: 99)

ജീവിതത്തിൽ ഈമാൻ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, ഏതൊക്കെ കാര്യങ്ങളാൽ ഈമാനിന്റെ പൂർണ്ണതക്ക് ഭംഗം വരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക, അല്ലാഹുവിൽ തന്റെ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും പ്രതീക്ഷാനിർഭരം സമർപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ, വിശ്വാസിയെ ലുണ്ടാക്കേണ്ട ഗുണവശങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഗത്തു നിന്നും ഉണ്ടാകണം. അല്ലാഹുവിൽ തവക്കൂൽ ചെയ്യുന്നതു മുഖേന ദൈവദാസന്മാർ കൂണ്ടാകുന്ന നേട്ടം സുപ്രധാനമാണ്; പിശാചിൽ നിന്ന് സുരക്ഷ ലഭിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ ധാർമ്മിക ജീവിതം കൊണ്ട് വിശ്വാസികൾ കൊതിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും, സൽകർമ്മികൾക്കായി അവൻ തയ്യാറാക്കിയ, സൽക്കാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള താഹ്ലീഖമാണ്. നരകം നിത്യ വേദനയാണ്; അസഹ്യമായ വേദന. ദുനിയാവിൽ നമുക്ക് പരിചയമുള്ള ഒരു സെക്കന്ററിന്റെ അത്രപോലും നരകത്തിന്റെ വേദനയിൽ കഴിയാൻ മനുഷ്യനാകില്ല. അതു കൊണ്ടുതന്നെ സ്വർഗപ്രവേശനത്തിനു വേണ്ടി അധ്വാനിക്കുന്ന മുഅ്മിനുകൾ, അതിനു വഴികാണിക്കുന്ന, അതിലേക്കടുപ്പിക്കുന്ന ദൈവപ്രാപ്ത നിർദ്ദേശങ്ങളെ കണിശമായും പാലിക്കണം. എന്തുണ്ട് വഴി? ആർക്കാണ് സാധിക്കുക? വുർആൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർക്ക് നാം സ്വർഗത്തിന്റെ താഴ്ഭാഗത്ത് കൂടി നദികൾ ഒഴുകുന്ന ഉന്നത സൗധങ്ങളിൽ താമസസൗകര്യം നൽകുന്നതാണ്. അവർ അവിടെ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം എത്ര വിശിഷ്ടം! ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭരമേൽപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവരത്രെ അവർ. (അങ്കബൂത്: 56, 57)

വിശ്വസിക്കുക, സൽകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുക, ക്ഷമയവലംബിക്കുക, പടച്ചവനിൽ ജീവിതഭാരങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചു നൽകുക: സകല സൗകര്യങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിറഞ്ഞ സ്വർഗത്തിൽ നിത്യവാസികളാകാൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് മുകളിലെ സൂക്തത്തിൽ നിന്നും നാം പഠിച്ചത്. ഈ ആയത്തിലും തവക്കൂലിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണ് എന്നർത്ഥം.

വിചാരണകൂടാതെ സ്വർഗത്തിൽ കടക്കുന്ന നാലുവിഭാഗമാളുകളിൽ ഒന്ന് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവരാണ് എന്ന് പ്രവാചകൻ (സ്വ) അരുളിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും, എന്താവശ്യവും, സഹായങ്ങളും അവനോടാണ് ചോദിക്കേണ്ടത് എന്നും നബിതിരുമേനി(സ്വ) ഇബ്നു അബ്ബാസി(റ)നെ പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈമാനിന്റേയും ഇഹ്സാനിന്റേയും, ഇസ്ലാമിന്റെ മുഴുവൻ പടികളുടേയും അടിത്തറയാണ് തവക്കൂലിനെ ഇമാം ഇബ്നുൽ ഖയ്യിമും(റ), ഏതെങ്കിലുമൊരു സൂഷ്ടിയിൽ ആത്യന്തിക പ്രതീക്ഷവെക്കുന്ന, കാര്യങ്ങൾ സൂഷ്ടികളിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ധാരണ പരാജയപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ എന്ന് ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റ)യും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദുനിയാവിലെ ഗതിമാറ്റങ്ങളൊന്നും മനുഷ്യന്റെ കൈകളിലൂടെയല്ല നടക്കുന്നത്. റബ്ബിന്റെ വിധിയും നീതിയും കൃത്യമായും അവയുടെ പിന്നിലുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണും അവന്റെ കയ്യിൽ തന്നെയാണ്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ സൂഷ്ടികളിലെ ആരേയും ഭയക്കാതെ ജീവിക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കാകണം. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളുടെ വിധിയിലിടപെടാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവു നൽകുന്ന ഒരു പ്രവാചക വചനമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൽ സർവ്വതും സമർപ്പിച്ച് ആശ്വസിക്കാൻ വിശ്വാസിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ആ തിരുമൊഴിയിതാ:

ഇബ്നു ഉമർ(റ) നിവേദനം. നബി(സ്വ) അരുളി: അറിയുക; ഒരു സമൂഹം മുഴുവൻ നിനക്കെന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്യാൻ ഒരുമിച്ചു ശ്രമിച്ചാലും, അല്ലാഹു നിനക്ക് വിധിച്ചതല്ലാതെ ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യാനും അവർക്കാകില്ല. ഒരു സമൂഹം മുഴുവൻ നിനക്കെന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ ഒരുമിച്ചു ശ്രമിച്ചാലും, അല്ലാഹു നിനക്ക് വിധിച്ചതല്ലാതെ ഒരു ഉപദ്രവം ചെയ്യാനും അവർക്കാകില്ല. (തിർമിദി)